

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree Atmanand Prakash



લૌકિકાલૌકિકશ્રીણાં યતૌ નિર્યાતિ પદ્ધતિઃ ।

एक एव सदाचारः सतां सर्ववमेव सः ॥

એ એક સદાચાર જ છે, જેમાંથી લૌકિક અને અલૌકિક લક્ષ્મીનો માર્ગ નીકળે છે એ સજ્જનોનું સર્વસ્વ છે.

It is only good conduct from which comes out the way to wealth-worldly as well as spiritual. It is the all-in-all of the good.

પુસ્તક : ૯૪

卐

અંક : ૯-૧૦

અપાઠ-શ્રાવણ

卐

બુદ્ધાધ-ઓગષ્ટ-૯૭

આત્મ સંવત : ૧૦૧

વીર સંવત : ૨૫૨૩

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૩

અ નુ ઠ મ ણિ ઠા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	અમને મળ્યું શાસન તમારું	ભાવિકા અરવિંદકુમાર બુટાણી	૬૫
(૨)	ચિત્તશુદ્ધિ, હૃદયશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિનું પર્વ	ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ	૬૬
(૩)	“જીવનસાથી નવકારને નહિ જ છોડું?”	સા.શ્રી ચારુધર્માશ્રીજી	૬૮
(૪)	પ. પૂ. આગમ પ્રજ્ઞ-તારક ગુરુદેવશ્રી જ'બૂ વિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો	—	૭૧
(૫)	ધર્મરૂપી મહેલનો પાયો સમ્યક્ત્વ	ચીમનલાલ એમ. શાહ	૭૫
(૬)	સંવત્સરીનો મર્મ	ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ	૭૭
(૭)	જાગતા રેભે ?	પૂ. આ. ભ. શ્રી વિજય મહિમાપ્રભસૂરિશ્વરજી મ. સા.	૭૯

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રી

શ્રી વૈભવકુમાર ભરતકુમાર દોશી — મુંબઈ

શ્રીમતી કનકલતાબેન ચીમનલાલ શાહ—ભાવનગર

શ્રી વિનયચંદ્ર જયંતિલાલ શેઠ — ભાવનગર

ભાવનગર શહેરમાં ચાતુર્માસ

ભાવનગરમાં શાસન સમ્રાટ સમુદાયના વર્તમાન મર્યાદાધિપતિ પૂ. આચાર્યદેવશ્રી વિજયદેવ-સૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ. આચાર્યદેવશ્રી વિજયહેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ ઠાણા કૃષ્ણનગર જૈન દેરાસર-ઉપાશ્રયે ચાતુર્માસ બિરાજમાન છે.

દાદાસાહેબ :- પૂ. આચાર્યદેવશ્રી પ્રદ્યુમ્નસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ ઠાણા દાદાસાહેબ જૈન દેરાસર-ઉપાશ્રયે ચાતુર્માસ બિરાજમાન છે.

નૂતન ઉપાશ્રય : પૂ. મુનિશ્રી સુમતિસાગરજી મ.સા. નૂતન જૈન ઉપાશ્રય, નાનલા શેરી, ચાતુર્માસ બિરાજમાન છે.

ગોડીજી જૈન ઉપાશ્રય :- પૂ. આ.શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ ઠાણા વેરાબજાર સ્થિત શ્રી ગોડીજી જૈન દેરાસર-ઉપાશ્રયે ચાતુર્માસ બિરાજમાન છે.

વડવા : પૂ. મુનિશ્રી નંદનપ્રભવિજયજી મ.સા. આદિ ઠાણા વડવા ચોરા, જૈન દેરાસર-ઉપાશ્રયે ચાતુર્માસ બિરાજમાન છે



શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

૦૦૦૦ અમને મળ્યું શાસન તમારું ૦૦૦૦

ભવમાં ભમ્યો-ભવમાં રૂઢ્યો, ભવમાં રમ્યો હે જિનવરા.
અમને મળ્યું શાસન તમારું, બહુ પુણ્યથી પરમેશ્વર;
વિનવું છું હું પાચે પડી, ઉદ્ધાર કરો જગદીશ્વર.
ભૂલો બધી ભૂલી જઈ, મને શરણું દો વિશ્વેશ્વર; [૧]

આરાધ્ય ભાવે નાથ હું, ઉપાસના કરૂં આજથી.
શાસન મળ્યું છે તાહરું, બહુ પુણ્ય કરો યોગથી;
આશા એક જ છે માહરી, ભક્તિ ભરેલા ભાવથી.
સંકલ્પ શ્રદ્ધા સ્થિર બને, જો નાથ તારી સહાયથી; [૨]

કરૂં ભૂ રસ છલકી રહ્યો છે, દિવ્ય તારા નયનમાં.
વૈરાગ્ય સ્તોત્ર વહી રહ્યો છે, વીતરાગ તારા વચનમાં;
શાંત સુધારસ ઝરી રહ્યો છે, જિનરાજ તારા વદનમાં.
એવા પ્રભુ અરિહંતને, વંદન કરૂં હું ચરણમાં; [૩]

તપત્યાગમાં હું દીન છું, બળી જ્ઞાનમાં હું શુન્ય છું.
રત્નત્રયીની સાધનામાં રંક, હું નિપુણ્ય છું;
પણ એક મહાપુણ્યોદયે, આ રંકને રતન તું મળ્યો.
તારી ભક્તિ કરતા પ્રભુજી, મારો માનવભવ ફળ્યો; [૪]

રૂપ તારૂં એવું અદ્ભૂત, પલક વિષુ જોયા કરૂં.
નેત્ર તારા નીરખી નીરખી, પાપ મુજ ધોયા કરૂં;
હૃદયના શુભભાવ પરખી, ભાવથી ભાવિક બનું.
અંખના એવી મને કે, હું જ તુજ રૂપે બનું; [૫]

પ્રગટ પ્રભાવી મહિમાશાળી, મનવાંછિતને પૂરનારી.
વ માનંદન જગદાનંદન, તુજ મૂરતિ દુઃખ હરનારી;
કલ્પીકાળમાં અવનિ તલ પર, પ્રભાવ તારી છે ભારી.
પાશ્વ જીનેશ્વર માંશુ તુમ પાસે, શાંતિ સમાધિની કયારી; [૬]

卐

— ભાવિકા અરવિંદકુમાર ભુટાણી

卐



ચિત્તશુદ્ધિ, હૃદયશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિનું પર્વ



ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ

પયુષ્ણ એ માત્ર પર્વ નથી. પરંતુ પર્વોમાં અધિરાજ પર્વાધિરાજ છે. પયુષ્ણનો અર્થ છે સમસ્ત પ્રકારે વસવું. સાધુ-સાધ્વીઓએ ચોમાસાના ચાર મહિના એક જ સ્થળે વસવાટ કરીને ધર્મની આરાધના કરવી. પરંતુ પયુષ્ણનો લાક્ષણિક અર્થ છે આત્માની સમીપ વસવું. આત્માને જીતવા માટે એ આત્માને જાણવો જરૂરી બને છે. એ આત્માતત્ત્વને જોવા માટે એકાંત અને શાંતિ જોઈએ બાહ્ય પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્તિ જોઈએ.

પયુષ્ણ વર્ષાઋતુમાં આવે છે. જ્યારે જમીન ચોખ્ખી બની ગઈ હોય છે. નદીમાંથી મલીનતા એસરી ગઈ હોય છે. સફર માટે સાગર અનુકૂળ હોય એમ આખી પ્રકૃતિ જ્યારે શુદ્ધ હોય ત્યારે પયુષ્ણની સાધનાનો સમય આવે છે. ભારતમાં પર્વ-તહેવાર પ્રકૃતિ સાથે એકરૂપ થયેલા છે.

પયુષ્ણનો એવો અર્થ પણ થાય કે મનનું પ્રહ્લપણ દૂર કરે તે પયુષ્ણ. જેમ વાતાવરણમાં પ્રહ્લપણ થાય છે હવામાં કે પાણીમાં પ્રહ્લપણ થાય છે. તે રીતે માનવ મનના પ્રહ્લપણને દૂર કરવાનું કામ આ સાધનાના દિવસોમાં કરવાનું હોય છે. આજે બાહ્ય પ્રહ્લપણનો સામનો કરવા વિજ્ઞાન ધણો વિચાર કરે છે, પરંતુ માનવ મનના પ્રહ્લપણ વિશે તો એક પયુષ્ણ જ વિચરે છે. આ દિવસોમાં આત્માને લોજન આપવાનો વિચાર

કરવામાં આવે છે, ભૌતિક લોજન છોડીને આત્માને તૃપ્તિ અને પુષ્ટિ મળે એવા લોજનનો વિચાર કરવામાં આવે છે.

આત્માની સમીપ રહેવું એટલે શું? અનંતકાળથી આત્મા મોહ અને મિથ્યાત્વમાં અથવા કષાય અને અજ્ઞાનમાં જ વસતો આવ્યો છે. પોતાના સ્વભાવને ભૂલીને વિભાવને જ નિજસ્વરૂપ માનતા આવ્યો છે. પરિણામે માનવી પાશાવાર પીડા, દુઃખ અને કલેશમાં ફૂંચેલો છે. ભૌતિક લાલસાના મૃગજળની માફક આંધળી દોટ લગાવી રહ્યો છે,

આવા માનવીને પયુષ્ણ પર્વ પૂછે છે કે તું કોણ છે? તે શું મેળવ્યું છે? અને શું મેળવવાનો તારો વિચાર છે? દોડધામ કરતો માનવી છેક મૃત્યુ જુલે ત્યારે એ જીવવાનો વિચાર કરે છે એ માનવીને ભૌતિક ઘેનની સમૃદ્ધિમાંથી જગાડતું પર્વ તે પયુષ્ણ પર્વ છે. ચિત્તશુદ્ધિ, હૃદયશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિનું આ પરમ પવિત્ર પર્વ છે. એ અજ્ઞાનમાંથી સમ્યગ્ જ્ઞાન તરફ વિભાવ દશામાંથી સ્વભાવ દશામાં લઈ જનારું પર્વ છે. જે સ્વહિતની સાંકડી મર્યાદામાંથી બહાર કાઢીને પરહિતનો વિચાર કરવા માંડે છે. આ માટે પહેલું કામ કરવાનું છે ભાવના શુદ્ધિનું. જૈન ધર્મ ભાવનાનો ધર્મ છે. આથી નમસ્કાર

જુલાઈ-ઓગસ્ટ-૯૭]

[૧૭

મહામંત્રમાં કોઈ વ્યક્તિને નહીં અરિહંતને પ્રણામ કરીએ છીએ. અરિહંત એટલે જેણે આંતર શત્રુઓને હત્યા છે. આ ભાવનાની શુદ્ધિ પર જીવનની વિશુદ્ધિનો આધાર છે આજે ચિત્તમાં મૈત્રી, કૃષ્ણા, મુદિતા અને ઉપેક્ષા એ ચાર ભાવોને આપણે ધારણ કરવાના છે

પર્યુષણ વિશે કલ્પસૂત્રમાં કહેવાયું છે કે આ આધ્યાત્મિક પવના દિવસે શુદ્ધ મનથી આરાધના કરવી જોઈએ અને વિચાર કરવો જોઈએ કે ખરેખર આપણે સાચા જૈન છીએ ખરા? જૈન ધર્મની કેટલી ક્રિયા આપણા જીવનમાં જાનરી? જૈનદર્શનની કેટલી ન્યાયકતા આપણા મનમાં પ્રવેશી કે પછી અનેકાન્તના ઉપાસકો

નાની નાની બાબતોનાં ઝઘડામાં ફસાઈ ગયા છે? ધન કે તપની પ્રસિદ્ધિમાં જોવાઈ ગયા છે? પીડિત માનવો તરફની કૃષ્ણા ભૂલી ગયા છે?

આટલા વિચારની સાથે શાસ્ત્રોમા પર્યુષણની અગિયાર પ્રકારે આરાધના કરવાની વાત કરી છે તે જોઈએ. અગિયાર પ્રકાર આ પ્રમાણે છે. (૧) જિનપૂજા (૨) ચૈત્ય પરિપાટી (૩) સાધુ-સંતોની ભક્તિ (૪) સંઘમાં પ્રભાવના (૫) જ્ઞાનની આરાધના (૬) સાધર્મિક વાતસલ્ય (૭) કલ્પસૂત્ર શ્રવણ (૮) તપશ્ચર્યા કરવી (૯) જીવોને અભયદાન દેવું (૧૦) સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ કરવું (૧૧) પરસ્પર ક્ષમાપના કરવી.



ડો. કુમારપાળ દેસાઈને પ્રેસિડેન્ટ સ્પેશ્યલ એવોર્ડ

અમેરિકાના તમામ જૈન સેન્ટરો અને ઓગેનાઇઝેશન્સનો જેમાં સમાવેશ થાય છે તે “ફેડરેશન ઓફ જૈન એસોસિયેશન ઇન નોર્થ અમેરિકા” (જૈના) દ્વારા કેનેડાના ટોરન્ટો શહેરમાં યોજાયેલ નવમા દ્વિવાર્ષિક અધિવેશનમાં “પ્રેસિડેન્ટ સ્પેશ્યલ એવોર્ડ” ભારતના ડો. કુમારપાળ દેસાઈને એનાયત કરાયેલ. દર એ વર્ષે અમેરિકામાં વસતી આડેક હજાર વ્યક્તિઓની હાજરીમાં યોજાયેલ આ અધિવેશનમાં અમેરિકામાં મહત્વની પ્રવૃત્તિ કરનારને એવોર્ડ આપવામાં આવે છે તેમજ એક વિશિષ્ટ એવોર્ડ આંતરરાષ્ટ્રીય ક્ષેત્રે જૈન ધર્મદર્શનની મહત્વની કામગીરી બજાવનારને ‘જૈના’ના પ્રેસિડેન્ટ તરફથી એનાયત કરવામાં આવે છે. ડો. કુમારપાળ દેસાઈનો સાહિત્યસર્જન, સંપાદન, સંશોધન વિદેશોમાં જૈન ફિલોસોફીના પ્રચાર માટેનો અવિરત પ્રયાસ તેમજ અનેક દેશોમાં એમના પ્રવચનો તથા જુદી જુદી સંસ્થાઓ દ્વારા એમણે કરેલી કાર્યપ્રવૃત્તિને જોઈને અપાયેલો આ વિશિષ્ટ એવોર્ડ ચોથી જુલાઈએ કેનેડાના ટોરન્ટો શહેરમાં યોજાયેલા અધિવેશનમાં એનાયત થયેલ.

૬૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

“જીવનસાથી નવકારને નહિ જ છોડું!”

[“જેના હૈયે નવકાર તેને કરશે શું સંસાર ? ” પુસ્તકમાંથી સાભાર]

પ.પૂ અચ્છગચ્છાધિપતિશ્રીનાં આજ્ઞાવર્તિની સા શ્રી વસંતપ્રભાશ્રીજીનાં શિષ્યા શ્રી ચારુધર્માશ્રીજી

અમારા પરમોપકારી ગુરુદેવ પૂ. સા. શ્રી વસંતપ્રભાશ્રીજી મ. ને નવકાર મહામંત્રની સાધના કરતાં અનેક વિશિષ્ટ અનુભવો થયાં છે. તેમાંથી ત્રણ અનુભવો અહીં રજુ કરું છું. જે વાંચીને એકાદ પણ આત્મા નવકાર મહામંત્રની આરાધનામાં જોડાશે તો હું મારો પ્રયાસ સાથેક થયે માનીશ

દેવી ઉપસર્ગમાં અડગતા

વર્ષો પૂર્વે જ્યારે પૂ. ગુરુદેવશ્રીએ નવકાર મહામંત્રનો વિધિવત્ નિયમિત જાપ શરૂ કર્યો ત્યારે થોડા દિવસો બાદ તેમને જાતજાતના ઉપદ્રવો થવા લાગ્યા. ક્યારેક આંતરિક તો ક્યારેક બાહ્ય ઉપદ્રવો લાગલાગટ ત્રણ વર્ષ સુધી ચાલ્યા. ક્યારેક તો એક-બે મહિના સુધી જાપ કરતાં બિલકુલ ભાવ ન આવે, કંટાળો આવવા માટે. છતાં પણ દૈનિક નિશ્ચય કરી ગુરુદેવે જાપ ચાલુ જ રાખ્યો. નક્કી કરેલો જાપ પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી મોંમાં પાણી પણ ન નાંખવાનો તેમનો સંકલ્પ હતો !...

ત્રણ વર્ષ બાદ એક વખત તેઓ કચ્છ-માંડવીમાં હતા. ત્યારે ૩ દિવસ સુધી રાતના સમયે જાણે બ્રહ્માંડ ફાટી જાય એવા ભયંકર અવાજો તેમને સંભળાવા લાગ્યા. ચોથી રાત્રે સુવાની જગ્યા બદલાવી નાખી. તો પણ પહેલાં કરતાં વધારે ભયંકર અવાજો સંભળાવા લાગ્યા. અને થોડીવાર બાદ કોઈક તેમની છાતી પર ચડીને

બેસી ગયો અને ધમકાવીને કહેવા લાગ્યો “તારો નવકાર છોડે છે કે નહિ !”

પૂ. ગુરુદેવશ્રીએ નીડરતાપૂર્વક કહ્યું : ‘મરી જઈશ તો પણ મારા જીવનસાથી નવકારને નહિ જ છોડું.... ભવોભવનો એ મારો સાથી છે, માટે એનો ત્યાગ તો કોઈ પણ સંયોગમાં નહિ જ કરું !!! ...

લાગભગ વીસેક મિનિટ સુધી આવી રહ્યું ચાલી. પણ પૂ. ગુરુદેવશ્રીની મક્કમતા જોઈ છેવટે બધું જ શાંત થઈ ગયું અને કોઈક દિવ્યપુરુષ પ્રગટ થયો. તેણે કહ્યું : ‘મેં આપને ઘણા જ હિરાન કર્યા છે. કૃપા કરીને આપ મને ક્ષમા આપો.’

તેમણે કહ્યું : ‘મારા તરફથી ક્ષમા જ છે પણ તું આવી રીતે બીજા કોઈને હિરાન ન કરીશ અને જૈન ધર્મનો સ્વીકાર કરજે.’

‘તથાસ્તુ’ કહીને તે અતર્ધાન થઈ ગયો !!!...

“સમવસરણનાં દર્શન થયાં !”

એક વખત પૂ. ગુરુદેવશ્રી, પોતાના વડીલ સાધવીજીઓ સાથે શંખેશ્વર તીર્થે ગયા હતા. કુલ ૪ ઠાણા હતા. પૂ. ગુરુદેવશ્રીને શંખેશ્વરમાં અઠૂમ કરવાની ખુબ ભાવના હતી પણ સંયોગ-વશાત્ વડીલો તરફથી અઠૂમ માટે અનુમતિ મળી શકે તેમ ન હતી. પૂજ્યશ્રી જ્યારે રાધનપુર પહોંચ્યા ત્યારે અઠૂમની ભાવના સાથે રાત્રે નવકાર

જુલાઈ-ઓગસ્ટ-૯૭]

[૧૬

મહામંત્રનું સ્મરણ કરતાં કરતાં નિદ્રાધીન થયા, અને તેમણે સ્વપ્ન જોયું : ‘એક મોટા હોલમાં ઘણા સાધવીજીઓ બિરાજમાન હતા. ત્યાં અચાનક એક મોટો નાગ આવ્યો કે જે ખૂબ જ ચમકદાર કાંતિયુક્ત હતો. પૂ. ગુરુદેવશ્રીએ અન્ય સાધવીજીઓને પૂછ્યું, ‘આવા મોટા નાગને જોઈને તમને ભય નથી લાગતો!’ ત્યારે વયોવૃદ્ધ વડીલ સાધવીજીઓએ કહ્યું કે, ‘આ તો ધરણેન્દ્રદેવ છે, એટલે અમને ભય નથી લાગતો.’

ત્યાં તો એક નાનકડો બાળક રડતો રડતો ત્યાં આવ્યો. પૂ. ગુરુદેવશ્રી તેને ઊપાડવા જાય છે, ત્યાં કોઈકે એમને કહે છે, ‘જો તમે આ બાળકને ઉપાડશે તો આ નાગદેવ તમને ડંખ મરશે.’

પૂજ્યશ્રીએ કહ્યું : ‘ભલે ડંખ મારે પણ હું તો આ બાળકને રડતો જોઈ શકતી નથી’ એમ કહી એ બાળકને ઉપાડ્યો અને તેને નવકાર મહામંત્ર સંભળાવ્યો. ત્યારે તે બાળક ખૂબ જ રાજ થઈ ગયો અને પેલા નાગદેવને કહ્યું, ‘બાપા, બાપા, મને જે જોઈતું હતું તે મળી ગયું. તમે આમને કાંઈક વરદાન આપો!’

ત્યારે નાગરાજે પૂ. ગુરુદેવશ્રીને કહ્યું, ‘માંગો, માંગો, તમને જે જોઈએ તે આપું.’

પૂજ્યશ્રીએ કહ્યું, ‘મને ઘીજુ’ કાંઈ જ નથી જોઈતું પણ હું શંખેશ્વર જાઉં છું. ત્યાં મારી અકૂમ કરવાની ભાવના છે. તે નિર્વિઘ્નતાએ પૂર્ણ થાય એટલું જ ઇચ્છું છું!’

‘તથાસ્તુ’ કહીને નાગરાજ અદૃશ્ય થઈ ગયા.

પછી પૂજ્યશ્રી શંખેશ્વર પહોંચ્યા. વડીલોની અનુમતિ મેળવી અકૂમ તપ કર્યો. ત્રીજા ઉપવાસે રાત્રે સુતી વખતે થોડી ચિંતા થઈ કે સવારના સમયસર નહિ ઉઠાશે તો રોજના સંકલ્પ પ્રમાણે જાપ કેમ થઈ શકશે? જાપ પૂર્ણ કર્યા વિના મુખમાં પાણી પણ નહિ નાખવાનો સંકલ્પ હતો.

એ જ ચિંતામાં સૂઈ ગયા અને રાત્રે ૧૨ વાગે નિદ્રા દૂર થતાં જોસી ગયા અને નવકાર મહામંત્રનો જાપ કરવા લાગ્યા.

૧૦-૧૨ નવકાર ગણ્યા ત્યાં તો શ્રી લીડભંજન પાર્શ્વનાથ ભગવાન એમની સામે આવીને જોસી ગયા ને નવા-નવા રૂપ કરવા લાગ્યા.

પૂ. ગુરુદેવશ્રી કહેવા લાગ્યા : ‘તમે તો વીતરાજ ભગવાન છો. તો પછી નવાં-નવાં રૂપ લઈને મને કેમ રમાડો છો?’

તો પણ એ દૃશ્ય ચાલુ રહ્યું. ત્યારે પૂ. ગુરુદેવશ્રીએ કહ્યું, ‘તમે મને શ્રી સીમંધરસ્વામી ભગવાનનાં દર્શન કરાવો.’

અને, ખરેખર ત્યાં પૂજ્યશ્રીને અદ્ભૂત સમયસરણનાં દર્શન થયાં. તેમાં બીરાજમાન થયેલા શ્રી સીમંધરસ્વામી ભગવાન અમૃતથી પણ સુમધુર વાણીમાં, “પ્રમાદ ત્યાગ” (વધેની દેશના આપી રહ્યા હતા !.... ભગવંતના શબ્દો પણ પૂ. ગુરુદેવશ્રીએ સ્પષ્ટ સાંભળ્યા. પૂજ્યશ્રીના આનંદને પાર ન રહ્યો. થોડી વાર બાદ ઘંટનાદ સંભળાયો, અને સમયસરણ અદૃશ્ય થઈ ગયું. તેની જગ્યાએ ફરી પેલા લીડભંજન દાદા ત્યાં આવી ગયા અને કેટલીક વાર બાદ તે પણ અદૃશ્ય થયા ત્યારે ઘડિયાળમાં બેના ડંકા થયા આમ બે કલાક સુધી પૂજ્યશ્રીએ કોઈ અલૌકિક દુનિયાનો આનંદ અનુભવ્યો. પછી પણ સવાર સુધી નવકાર જાપમાં જ લીન રહ્યા. સૂતા નહિ !....ને સવારે દેરાસરમાં દર્શન કરવા ગયા ત્યારે ત્યાં પણ રાત્રે દેખાયા હતા તેવા જ સ્વરૂપમાં શ્રી લીડભંજન પાર્શ્વનાથ ભગવાનનાં દર્શન થયાં અને અપૂર્વ આનંદની અનુભૂતિ થઈ.

“દેહભાન ભૂલાઈ ગયું !”

એક વખત કચ્છ માંડવીમાં પૂ. ગુરુદેવશ્રીએ ખીરના ૨૦ એકાસણા તથા મૌન સંહિત ૧ લાખ

૭૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નવકાર જાપને સંકલ્પ કર્યો હતો. રોજ ૫૦ બાંધી માળાનો જાપ થતો. ત્યારે એક દિવસ પૂજ્યશ્રી જાપમાં એવા ખોવાઈ ગયા હતા કે તેમના શરીર ઉપર પુષ્કળ કીડીઓ ચડી ગઈ અને કપડામાં છિદ્ર પડી ગયા. કીડીઓ ચટકા ભરવા લાગી તો પણ ઘણીવાર સુધી પૂજ્યશ્રીને ખબર પણ ન પડી. આમ નવકાર મંત્રના જાપ દ્વારા પૂજ્યશ્રીએ

દેહાધ્યાસ ઉપર ઠીક ઠીક વિજય મેળવ્યો છે. આવા તો ખીબા ઘણા અનુભવે છે પણ પૂજ્યશ્રી અને ત્યાં સુધી કેઈને પણ જણાવતા નથી. છતાં કેઈને પણ આ અનુભવો બાંચીને નવકાર પ્રત્યે અટલ શ્રદ્ધા જાગે અને તેની આરાધના દ્વારા આત્મકલ્યાણ સાધી શકે એવા શુભ આશયથી અહીં ત્રણ પ્રસંગો રજૂ કર્યા છે.



વર્લ્ડ ઍન્કના પ્રમુખનું જૈન ધર્મ અંગે નિમંત્રણ

વિશ્વવ્યાપી ધોરણે જૈન દર્શનનો પ્રસાર કરતી સંસ્થા ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ ઐનોલોજીના કે-ઓર્ડિનેટર ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ જણાવે છે કે આ સંસ્થાને વર્લ્ડ ઍન્કના પ્રમુખ એન્ડ્રુટીરે દ્વારા વિચાર-વિમર્શ માટે નિમંત્રણ પાઠવવામાં આવ્યું છે. વર્લ્ડ ઍન્કની કાંચબાહી સ્થાનિક સમાજને વધુ ઉપયોગી અને અને એના મૂલ્ય-માળખાનું વિશ્લેષણ થાય તે માટે જગતના કેટલાક ધર્મોના અગ્રણીઓ સાથે આ ચર્ચા થેબદ છે. આમાં ખૌદ્ર, ખ્રિસ્તી, હિન્દુ, સુન્નિમ, બૌદ્ધ, યહુદી, શીખ અને તાઓ ધર્મની વ્યક્તિઓ ભાગ લેશે. આ અંગે ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ ઐનોલોજી દ્વારા અમેરિકાની બકાલી યુનિવર્સિટીના વિદ્વાન પ્રાધ્યાપક અને જૈન ધર્મદર્શન વિશે અદ્યતન મૂલ્યવાન પુસ્તકોના લેખક ડૉ. પદ્મનાભ જૈની તથા સંસ્થાના અન્ય કેઓર્ડિનેટર શ્રી નેમુ ચંદરયા ભાગ લેશે.



તાજુડીની પ્રાર્થના

દુષ્કાળ આવ્યો અને લોકોનાં રૂદન શરૂ થયા, પ્રાર્થનાઓ થઈ પણ મેઘરાજાએ એ ન સાંભળી, પછી પાઈ-પૈસાનો વેપાર કરનાર પેલો વેપારી ઉભો થયો, કહે : 'હે...પ્રભુ !, 'હું' જો આ ત્રાજવાને વફાદાર રહ્યો હોઉં તો આજ વરસાદ વરસાવજે.' અને મેઘરાજા મન મુકી વરસી પડયા. કારણ ? પળપળની એની પેલી તાજુડી એની પ્રાર્થના બની ગઈ હતી. આનું નામ સાધના.

જુલાઈ-ઓગસ્ટ ૨૦૧૭]

[૭૧]

પ. પૂ. આગમ પ્રજ્ઞ-તારક ગુરુદેવશ્રી

જંબૂવિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો

[હપ્તો ૨ ને]

અપાક વહ ૧

મોજશોખમાં રૂબેલા યુવાનો મહોનમત્ત બની જાય છે બસ બંગલ, ગાડી, મોજશોખ આ બધું મળવથી તેઓ ધમને ભૂલી જાય છે. તેમના મગજમાં ભોગસુખોની જ વિચારણા ચાલતી હોય છે. જીવ હંમેશા આ લોકના સુખમાં જ રૂબેલો રહે છે. ધોમધખતા તાપમા રણમાં એક જોરડીના ઝાડની છાયા હોય અને માણસ તેની છાયામાં બેઠેલો હોય પરંતુ તે છાયા ક્યાં સુધી? તેમ જ કેવી? તેવી રીતે આ ભોગસુખોની છાયા પણ તેની જ ક્ષણિક છે. આ વૈભવ જોરડીના વૃક્ષની નીચે પથરાયેલા કાંટા જેવો છે. જ્યારે માણસની દૃષ્ટિ પરલોક સુધી પહોંચે ત્યારે જ તેને ખ્યાલ આવે કે મારે શુ મેળવવાનું છે. ભોજરાબના વખતની વાત છે. તેના રાજ્યમાં એક તળાવ હતું. તે પાણીથી ભરપૂર ભરેલું હતું. ત્યાં કોઈક માણસે કહ્યું કે, આ તળાવને જે તરી જશે તેને એક લાખ સોનામહોર આપીશ. કોઈ માણસે બીડું ઝડપ્યું. પરંતુ તે તળાવને તરી ન શક્યો અધવચ્ચમાં જ ડૂબી ગયો અને વ્યતર રૂપે ઉત્પન્ન થયો પોતાનો પૂર્વભવ જોયો. એણે તળાવમાં આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કર્યું. તળાવની મધ્યમાં પોતાનો એકલો હાથ જ ઉંચે કરે છે અને અવાજ કરે છે કે એકથી ડૂબે છે. ... એકથી ડૂબે છે. માણસો ડરી જાય છે કે કોઈ ભૂત-પ્રેત લાગે

છે. ભોજરાબ સુધી વાત પહોંચે છે. ભોજ પોતાના વિદ્વાનોને કહે છે કે આ તળાવમાંથી હાથ નીકળે છે અને અવાજ કરે છે. તેની પાછળ કારણ શું? પરંતુ કોઈ જવાબ આપી શકતા નથી એક વખત એક ભરવાડના કાને આ વાત પહોંચે છે. એ કહે છે કે મને ત્યાં લઈ જાઓ હું તેનું કારણ શોધી આપીશ. તે ત્યાં જઈને લોકોને પૂછે છે કે આ પહેલાં કાંઈ બનાવ બનેલો? માણસો પેલાની વાત કરે છે. એ કહે છે- જોહો! આ તો એકથી ડૂબે છે એટલે એમ કે લોભથી માણસ ડૂબે છે. કારણ પેલા વ્યતરનો જીવ લોભમાં ડૂબ્યો હતો. કેવળ પરલોક માટે જ નહીં પણ આપણા આત્માને અને દેશને બચાવવા માટે પણ ધમ જોઈશે લોભ નામની ચીજ એવી છે કે તે સર્વનું સત્યાનાશ વાળી દે છે. ધમના સિદ્ધાંતો આખા દેશને સમજવા માટે છે કેવળ ચાર દિવાલો વચ્ચે પૂરાયેલા માણસો માટે નથી. આપણો સર્વ વ્યવહાર કેવળ પૈસાની પાછળ જ રહેલો છે. માણસો છ પ્રકારના છે. ૧. અધમાધમ. ૨. અધમ. ૩. વિમધ્યમ. ૪. મધ્યમ. ૫. ઉત્તમ. ૬. ઉત્તમોત્તમ એમાં પહેલા નાંખના માણસો આ લોક અને પરલોક બંને બગાડે છે. ભગવાને આપણને સમજાવવા માટે નારકીની વચ્ચે કે દેવલોકની વચ્ચે ન રાખ્યા પરંતુ પશુઓની વચ્ચે રાખ્યા શા માટે? કારણ આપણને સમજાય કે

૨૭]

[શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ

પાપ અને પુણ્ય નામની કોઈ ચીજ છે. આપણી આંખ સામે એની યાતના ભેદને આપણું દિલ કાંઈક પીગળે. ધર્મ કરવા પ્રેરાય આ યોનિમાં જ સુધરવાની તક છે. પાપીમાં પાપી દ્રઢપ્રહારી જેવો માણસ પણ તરી ગયો. જો એ બીજી યોનિમાં હોત તો એને ક્યાં તરવાની તક મળત. માટે જ ભગવાને આપણને બધાની વચ્ચે રાખ્યા છે. છતાં આપણે ભોગસુખો પાછળ એવા અધ બન્યા છીએ કે આપણને કોઈ દિવસ વિચાર જ આવતો નથી કે આ મૃત્યુ પછી થશે શું? બીજો નંબર અધમ માણસોનો આવે છે. તે મણસો એવી જાતના હોય છે કે એ આ લોકને બગાડતા નથી. તેમની પ્રવૃત્તિ આ લોકના સુખ માટે હોય છે. તેમની સામે પરલોકના સુખની કોઈ જ વિચારણા હોતી નથી. તેવા માણસને કહેવામાં આવે કે પરમાત્માની કાંઈક ઉપાસના કરતો પરલોકમાં સુખી થઈશ. તો જવાબ મળશે કે બસ આ લોકની વાત આ લોકમાં. પરલોકની વાત પરલોકમાં ત્રીજા નંબરના માણસો વિમધ્યમ કહેવાય જે બંને લોકોનો વિચાર કરે છે. આ લોકમાં પણ સારી કીર્તિ મેળવે છે અને પરલોક માટે પણ ધર્મની આરાધના કરે છે. ચોથા નંબરના જીવો મધ્યમ કોટિના કહેવાય છે. એ તો કેવળ પરલોકના સુખની જ ઇચ્છા રાખતા હોય છે. પાંચમા નંબરના જીવો ઉત્તમ કોટિના હોય છે. એમને આ લોક કે પરલોકનાં સુખોની કોઈ કોઈ ચિંતા હોતી નથી. એને સંસારી જીવન જ બંધનરૂપ લાગે છે. એમની પ્રવૃત્તિ હંમેશા આ ભોગ સુખોમાંથી જલ્દી મુક્ત થવા માટેની જ હોય છે. ઉત્તમ માણસ હંમેશા પોતાનામાં રહેલા દુગુણોને જ ગુએ છે. એને પોતાની પ્રશંસા વીંછીના ડાંખ જેવી લાગે છે. મોક્ષ એટલે જીવનમાં રહેલા બધા દુગુણોનો નાશ કરવો. છઠ્ઠા નંબરના જીવો ઉત્તમેઉત્તમ હોય છે. જેનાં અરિહંત પરમાત્મા આવે છે. તેમની

વિચારણા જગતના સમગ્ર જીવોના કલ્યાણ માટેની જ હોય છે. જેઓ છેક નિર્વાણની છેલ્લી મિનીટ સુધી પણ જગતના જીવોના કલ્યાણ માટે ઉપદેશ આપે છે. આપણે આપણો સંબંધ આવા ઉત્તમ તથા ઉત્તમેઉત્તમ કોટિના માણસોની સાથે ભેડવાનો છે. નહિ કે અધમાઅધમ સાથે ભગવાને આપણને આવા ઉચ્ચકુળમાં શા માટે મોકલ્યા છે તે જાણો છો? પરમાત્મા સાથે સંબંધ ભેડવા. નહીં કે પૈસો કમાવા? આપણા હૃદયમાં અરિહંત પરમાત્માનું જ સ્થાન હોવું જોઈએ, નહીં કે બાહ્ય પદાર્થોનું. જીવનના કેન્દ્ર સ્થાને અરિહંત પરમાત્માને રાખો. જીવનમાં સદ્ગુણો હશે તો જ ધર્મ ટકી શકશે. આ છમાંથી આપણે કઈ કેટેગરીમાં આવીએ છીએ? જરા વિચારજો.

અષાઢ વદ ૨

માનવે પોતાની રહેણી-કરણીમાં લાખો વર્ષ દરમિયાન કેટલા કેટલા ફેરફારો કર્યા. જ્યારે પાંખીઓમાં આવું જોવા મળે છે ખરું? પાંખીઓ લાખો વર્ષ પહેલાં જેવી રીતે માળો બાંધતા હતા તે પ્રમાણે આજે પણ બાંધે છે. જ્યારે માનવો વર્ષો પહેલાં કેવી રીતે ઘર બાંધતા હતા અને આજે કેવી રીતે બાંધે છે. તે જાણો છો ને? માણસે પોતાના બાહ્ય વૈભવમાં ફેરફાર કર્યો છે. પણ અંતરની અંદરના વૈભવમાં કોઈ ફેરફાર કર્યો છે ખરો?

એક ઘડી આધી ઘડી આધી સે પુની આધ, તુલસી સંગત સાધુ કી, કટે કોટી અપરાધ. સજ્જન પુરૂષનો એક ઘડી કે અડધી ઘડી જેટલો સંગ પણ જીવનમાં મોટો ફેરફાર લાવી દે છે. એક શેઠ હતા. ગદ્દુ સંપત્તિવાળા હતા. શેઠ કરતા શેઠાણીનો મિત્રજ એક જાતનો હતો. એને પોતાના પતિનો એવો ગર્વ હતો કે બસ મારા પતિ પર જ આ આખું જગત ચાલે છે. હવે એક દિવસ એના ગામમાં કોઈ સંતપુરૂષ

પધાર્યા. સંતપુરૂષની વાણી સાંભળવા આપું ગામ ઉમટ્યું છે. એટલે શેઠ શેઠાણીને કહે છે કે સંતપુરૂષની વાણી સાંભળવા જઈએ. શેઠાણી કહે કે એહ એવા પ્રાહ્મણની વાણીમાં શું સાંભળવા જવું હતું ? એમ કહીને તેને ધુતકારી કાઢે છે. થોડા દિવસ જાય છે અને ફરી શેઠ કહે છે અને ફરીથી શેઠાણી ધુતકારી કાઢે છે. આખરે છેલ્લે શેઠ કહે છે. ઠાંડ નહીં વણી ન સાંભળવી હોય તો પણ ત્યાં જાઓ તો ખરા. લોકોનો મેળાપ થશે. શેઠને એમ કે એમ કરતાં કાંઈક શેઠાણી સુધરે તો...છેવટે શેઠાણી જવાનું નક્કી કરે છે અને જાય છે અને વાણી સાંભળે છે. તેને વાણી સોંસરી ઉતરી જાય છે. અહંકાર એટલે અંધકાર. આ બધો વૈભવ શા માટે ? કેવળ અંધકારને પોષવા માટે જ ને ? અહમ્ ઉપર જ આખો સંસાર ચાલે છે. અહંકારને શાસ્ત્રમાં તો પહાડ કહે છે. આવો અહંકારરૂપી પર્વત જ્યાં સુધી આડો હશે ત્યાં સુધી ભગવાનના વાણીરૂપી ફરણો જીવનમાં પ્રવેશી શકશે નહીં. માટે પહેલાં અહંકારરૂપી અંધકારનો નાશ કરો. શેઠાણીને અહંકાર ઓગળી જતાં જ તેને પોતાના સઘળા દુગુંથો આંખ સામે દેખાય છે. જીવનમાં અહુ મોટું પરિવર્તન થઈ ગયું અને નિયમિત રીતે શેઠાણી વાણી સાંભળવા જાય છે. શેઠ કહે છે અરે ઓ શેઠાણીજી ! તમારી અંદર તો ઘણો મોટો ફેરફાર થઈ ગયો. શેઠાણીનો તો હવે ગર્વ ઓગળી ગયો હતો માટે કહે છે કે - હું તો સુધરી નથી પણ બગડી ગઈ છું. મને હવે મારા દોષો સઘળા દેખાય છે. આ રીતે વાણીના સંગથી શેઠાણીનું જીવન નિર્મળ બની ગયું. આપણું જીવન પત્તાના મહેલ જેવું છે. મૃત્યુરૂપી પવનના એક ઝપાટે જીવનરૂપી પત્તાનો મહેલ પડી જતાં વાર નહીં લાગે. માનવજન્મની વિશેષતા અને મહત્તા એ છે કે તે પોતે સર્વ સમજી શકે છે અને ફેરફાર કરી શકે છે. સાચી સમજણ આવ્યા પછી દંઢપ્રહારી જેવો પાપીમાં પાપી માણસ કેવળજ્ઞાન સુખી

પહોંચી શકે છે. દંઢપ્રહારીનું નામ એટલા માટે લેવું પડ્યું કે તે ખૂબ જ હિંસા કરતો. બધાને હુડી લેતો. આ દંઢપ્રહારી કોઈ એક નગરમાં ફરતો હશે. ત્યાં એક ગલીમાં એક ગરીબ પ્રાહ્મણનું ઘર હતું. એ પ્રાહ્મણના ઘેર ખીર રંધાતી હતી. છોકરાં રાહ જોઈને ખેડાં હતાં. એવામાં ત્યાંથી દંઢપ્રહારી નીકળે છે અને ખીર જુએ છે, તે ખીર લેવા માટે દોડે છે. પ્રાહ્મણથી આ જોયું નથી જતું, કારણ કે પોતાનાં છોકરાં ભૂખથી ટળવળે છે માટે તે સામે જાય છે અને તેની સામે ઉભો રહે છે. દંઢપ્રહારી આવી નજીવી ચીજ માટે તલવાર ખેંચે છે. કારણ ભૂખથી અને ક્રોધથી તેનું મગજ બહેર મારી ગયું હતું. ત્યાં રસ્તામાં ગાય આડી આવે છે. સીધી ગાય પર તલવાર ચલાવે છે. ત્યાં તેની સામે પ્રાહ્મણી આવે છે. પ્રાહ્મણી પર પણ તલવાર ચલાવે છે. પ્રાહ્મણી ગભાવતી હતી. પ્રાહ્મણી અને ગભાં બન્ને તરફીને મરી જાય છે. સામે પ્રાહ્મણ આવે છે. પ્રાહ્મણને મારી નાખે છે. શાસ્ત્રમાં આવતી મહા ચાર હત્યાઓ - પ્રહ્લહત્યા, ગૌહત્યા, ભૂષ (ગભાં) હત્યા અને સ્ત્રીહત્યા આ ચાર-ચાર હત્યાઓ કર્યા પછી જ્યાં એ ખીરના તપેલા પાસે પહોંચે છે ત્યાં બાળકોની રોડકળ સાંજળીને તેને ખૂબ અઘાત લાગે છે. તેની સામે લોહીથી તરખોળ ચાર શબો પડ્યાં છે. આ નજરે જોતાં તેનું હૃદય દ્રવી ઉઠે છે. ત્યાંથી ભાગે છે. લોકો તેના પર ખૂબ ફીટકાર વર્ષાવે છે. એન જીવનમાં અશાંતિ અશાંતિ થાય છે. ત્યાં ફરતાં ફરતાં તેને એક સાધુ મહાત્મા મળે છે. સાધુ મહાત્મા કાકેસગમાં છે, તેની શાંતિ જોઈને દંઢપ્રહારી કહે છે. મહારાજ મને શાંતિ આપો. હું મહાપાપી છું. મને બચાવો. મુનિ જ્ઞાનથી જુએ છે કે કોઈ મહાન્ આત્મા છે. મુનિ તેને ધર્મની દેશના આપે છે. આ સાંભળીને તેને શાંતિ થાય છે. સાધુ બને છે અને પ્રતિજ્ઞા કરે છે કે દિવસે મને માફ પાપ ચાર

૭૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આવશે તે દિવસે આહાર પાણી ત્યાગ. હવે ગૌચરી વહોરવા ગામમાં જાય છે, ત્યાં લોકો તેને ગાળો આપે છે અને કહે છે કે આ પાપી જાય. પાપી જાય. આમ એને પાપ યાદ ન આવે તો પણ લોકો તેને પાપ યાદ કરાવે છે. છ મહિના સુધી આહાર પાણીનો ત્યાગ થાય છે. અને છેવટે કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે. આ દાખલો નજર સામે રાખીએ તો ખ્યાલ આવે કે આ માનવ જીવનનું કેવું મૂલ્ય છે ? આ જીવનમાં આપણે શું ન કરી શકીએ ? કેવો પાપીમાં પાપી માણસ પણ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે. આપણે તો એના જેવા

પાપી નથી. તો ભગવાનને પ્રાર્થના કરો કે ભગવાન આવા પાપીને તે કેવળજ્ઞાન આપ્યું તો હું તો એવું કેઈ પાપ નથી કરતો મને ક્યારે કેવળજ્ઞાન મળશે ? પણ ખરા દિલથી પ્રાર્થના હોય તો સફળ થાય. ખરા દિલથી પાપનો પશ્ચાત્તાપ હોય તો પાપીમાં પાપી માણસ પણ પવિત્ર બની જતો હોય છે. ભગવાન મહાવીર એટલે કરુણાની મૂર્તિ... અંકૌશિક જેવા તિથિય પ્રાણીને પણ જો સામે ચાલીને ખૂબવા ગયા હોય તો ભગવાનની સામે જતા આપણને એ કેમ ન તારે ?

શારદાપૂજન બુક માટે અવશ્ય અમારો સંપર્ક સાધો



શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર દ્વારા પ્રકાશિત કરવામાં આવેલ
“ જૈન શારદા પૂજન વિધિ ” બુક દિવાળીના દિવસે વહીપૂજન અર્થાત્
સરસ્વતી પૂજનના અવસરે કરવાની અને બોલવાની વિધિથી સભર છે

ગુરુ ગૌતમસ્વામી, માતા સરસ્વતી દેવી તથા માતા મહાદેવમી દેવીના
અંકુષક ફોટાઓ સાથેની આ બુકની કિંમત માત્ર રૂ. ૩-૦૦ રાખવામાં
આવેલ છે.

સંપર્ક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખોડીયાર હોટલ સામે-ખાંયામાં,

ખારગેઈટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧



કુ પી. સંઘવી ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ તરફથી નવી પાંજરાપોળ શરૂ કરનાર સંઘ માટે પ્રોત્સાહન યોજના

મુંગા, અશક્ત, વૃદ્ધ અને અપંગ પશુ-પક્ષીઓની સેવા પાલનપેપણુ માટે જે ગામોમાં પાંજરાપોળ
ગૌશાળા ન હોય તે ગામના સંઘ પાંજરાપોળ શરૂ કરવાનું દરશે તો તેઓને પાંચ લાખ રૂપિયાની માતખર
રકમ આપવા વિચારાયું છે. આ અંગે નીચેના સ્થળે વિગતો મોકલી આપવી.

કે. પી. સંઘવી ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ

૨૦૧, અંપા એપાર્ટમેન્ટ, લાલ દરવાજા, બંદુગરા નાકા, સુરત-૩૬૪ ૦૦૩ (ગુજરાત)

ગુલાઈ-ઓગષ્ટ-૯૭]

[૭૫

ધર્મરૂપી મહેલનો પાયો

સમ્યક્ત્વ

❖ ચીમનલાલ એમ. શાહ - 'કલાધર' (મુંબઈ)

જૈનધર્મમાં 'જ્ઞાન ક્રિયામયાં મોક્ષઃ' ની વાત પર ખૂબ જ ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે. જ્ઞાન અને ક્રિયા વડે મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય છે એમ જૈન શાસ્ત્રકારો સ્પષ્ટ કહે છે. જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપ એ મોક્ષનો માર્ગ છે. જેને દર્શન નથી તેને જ્ઞાન નથી, જેને જ્ઞાન નથી તેને ચારિત્રના ગુણો નથી, જેને ચારિત્રના ગુણો નથી તેને મોક્ષ નથી. અર્થાત્ તેનો કર્મમાંથી છૂટકારો નથી અને જેનો કર્મમાંથી છૂટકારો નથી તેનું નિર્વાણ નથી. સમ્યક્ત્વ એ જ મોક્ષમાર્ગનો ઉપાય છે શ્રી ઉમાસ્વાતિજી મહારાજે 'તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર'માં 'સમ્યગ્ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ' એમ દર્શાવ્યું છે. અર્થાત્ સમ્યગ્ દર્શન, સમ્યગ્ જ્ઞાન અને સમ્યગ્ ચારિત્ર એ મોક્ષનો માર્ગ છે એમ કહ્યું છે. શ્રી ઉમાસ્વાતિજી મહારાજે આ સૂત્ર રજૂ કરીને વસ્તુ સ્પષ્ટ કરી છે. આથી સમજી શકાય છે કે મોક્ષમાર્ગના ઉપાયોમાં સમ્યક્ત્વનું સ્થાન નિશ્ચિત અને પ્રથમ પંક્તિનું છે.

જૈન શાસ્ત્રોમાં સમ્યક્ત્વનો ભારે મહિમા ગાવામાં આવ્યો છે. કારણ કે સમ્યક્ત્વની વિદ્ય-માનતા હોય તો જ આધ્યાત્મિક પ્રગતિ થઈ શકે છે અને જ્ઞાન, ક્રિયાના માર્ગે આગળ વધી મોક્ષ સુધી પહોંચી શકાય છે.

સમ્યક્ પાણું સમજવા માટે સમ્યક્નો અર્થ સમજવો જરૂરી છે. ભાષાશાસ્ત્રના ધોરણે સમ્યક્ શબ્દ પ્રશંસા અર્થે વપરાય છે. એટલે તેનો અર્થ

સારું, શુભ, સુંદર કે પ્રશસ્ત થાય છે. અને તેથી સારા પાણું, શુભપાણું, સુંદરતા કે પ્રશસ્તતા એ જ સમ્યક્ત્વ છે. જ્યાં સુધી આત્માના પરિણામો મિથ્યાત્વથી યુક્ત હોય ત્યાં સુધી તે સારા, શુભ, સુંદર કે પ્રશસ્ત કહેવાને યોગ્ય નથી. પરંતુ દર્શન મોહનીય કર્મોના ઉપશાન ક્ષયે:પશમ ક્ષય થતાં જ્યારે તે સંવેગ, નિવેદ, આદિ રક્ષણવાળો બને છે ત્યારે સારા, શુભ, સુંદર કે પ્રશસ્ત કહેવાને યોગ્ય થાય છે અને તેને જ શાસ્ત્રકાર ભગવંતોએ સમ્યક્ત્વની સંજ્ઞા આપેલી છે.

સમ્યક્ત્વ એ આત્માનું શુભ પરિણામ છે. અને તે પરિણામને લીધે તેને શ્રી જિનેશ્વરદેવોએ કહેલા તત્ત્વભૂત પદ્યોમાં શ્રદ્ધા થાય છે. તેથી શાસ્ત્રકારોએ 'તત્ત્વસદહનં સમ્મત્તં તત્ત્વાર્થ-શ્રદ્ધાનં સમ્યગ્દર્શનમ્' - એ પ્રમાણે સમ્યક્ત્વની વ્યાખ્યા કરી છે,

શ્રી નવતત્ત્વ પ્રકરણમાં કહ્યું છે :

જીવાઈ નવપયથે જો જાણઈ તસ્સ હોઈ સમ્મતં ।
ભાવેણ સદહંતોઃ અયાણમાણેવિ સમ્મત્તં ॥

જીવ-અજીવો નવતત્ત્વ પદ્યોને જે યથાર્થ સ્વરૂપે જાણે તેને સમ્યક્ત્વ હોય છે. અને મંદ-મતિપણથી અથવા ઇચ્છાસ્થપણથી જે જે ન સમજાય તે તે પણુ શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતોનું કહેલું બધું જ સત્ય જ છે એમ શ્રદ્ધાથી માને તેને પણ સમ્યક્ત્વ હોય છે.

૭૬]

[શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ

અરિહં દેવા સુગુરુણો, સાતુણો જિજ્ઞમયં

પમાણં ચ ।

इच्छाद् सुहो भवो, सम्मत्तं विंति जगगुरुणो ॥

અરિહંત એ દેવ, સુસાધુ એ ગુરુ અને જિજ્ઞમત એ જ પ્રામાણિક સત્યધર્મ, આવું જે આત્માનું શુભ પરિણામ તેને શ્રી જીનેશ્વરદેવે સમ્યક્ત્વ કહે છે.

આપણા ધર્મશાસ્ત્રમાં સમ્યક્ત્વના બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રકારે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. સમ્યક્ત્વની રુચિ એટલે શ્રી જિન કથિત તત્ત્વમાં યથાર્થપણાની બુદ્ધિ એ સમ્યક્ત્વનો એક પ્રકાર છે. નૈસર્ગિક અને આધિગમિક એ સમ્યક્ત્વના બે પ્રકારો છે. નૈસર્ગિક એટલે ગુરુઉપદેશ આદિ અન્ય નિમિત્તો વિના સ્વાભાવિક રીતે પ્રગટ થનારું અને આધિગમિક એટલે ગુરુના ઉપદેશ કે યથાર્થબોધથી ઉત્પન્ન થનારું.

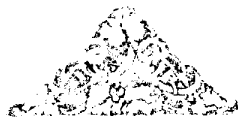
દ્રવ્ય સમ્યક્ત્વ અને ભાવ સમ્યક્ત્વ એવા પશુ તેના બે પ્રકારો છે. નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ અને વ્યવહાર સમ્યક્ત્વ એવા પશુ બે પ્રકારો છે. ઔપશમિક, ક્ષાયોપશમિક અને ક્ષાયિક એ સમ્યક્ત્વના ત્રણ પ્રકારો છે. કારક, રોચક અને હીપકના લેદ્ધી પશુ સમ્યક્ત્વના ત્રણ પ્રકારો માનવામાં આવે છે. ઔપશમિક વગેરે સમ્યક્ત્વના ત્રણ પ્રકારોમાં સાસ્વાદન ઉમેરીએ તો સમ્યક્ત્વના ચાર પ્રકારો થાય. તેમાં વેદક ઉમેરીએ તો સમ્યક્ત્વના પાંચ પ્રકારો થાય. સમ્યક્ત્વના આ પાંચ પ્રકારોના નૈસર્ગિક અને આધિગમિક એવા બે બે ભાગો કરીએ તો સમ્યક્ત્વ દશ પ્રકારનું થાય. અથવા નિશગંરુચિ, ઉપદેશરુચિ, આજ્ઞારુચિ, સૂત્રરુચિ, બીજરુચિ, અભિગમરુચિ, વિસ્તારરુચિ, ક્રિયારુચિ,

સંક્ષેપરુચિ અને ધર્મરુચિ એવા પશુ તેના દશ પ્રકારો છે.

જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર આત્માનું શુદ્ધ પરિણામ એ નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ છે અને તેના હેતુભૂત સમ્યક્ત્વના સડસઠ લેદ્દોનું જ્ઞાન, શ્રદ્ધા અને ક્રિયારૂપે યથાશક્તિ પાલન કરવું એ વ્યવહાર સમ્યક્ત્વ છે, આ વ્યવહાર સમ્યક્ત્વના સડસઠ લેદ્દો શ્રી પ્રવચન સારોદ્ધારના ૧૪૮ માં દ્વારમાં આ પ્રમાણે જણાવેલા છે : ચાર સદહણા, ત્રણ લિંગો, દશ પ્રકારનો વિનય, ત્રણ પ્રકારની શુદ્ધિ, પાંચ દુષણો, આઠ પ્રભાવકો, પાંચ ભૂષણો, પાંચ લક્ષણો, છ જયણા, છ આગરો, છ ભાવનાઓ, અને છ સ્થાનો એમ સડસઠ લેદ્દેથી યુક્ત હોય તે સમ્યક્ત્વ શુદ્ધ અમજવો.

સમ્યક્ત્વ એ ધર્મરૂપી મહેલની પીઠ અર્થાત પાયો છે. જે આ પાયો દૃઢ હોય તો ધર્મરૂપી મહેલ ડગે નહિ. જે પાયો ખોટો, નિર્બળ હોય અને તેના પર મોટું મંડાણ, બાંધકામ કરવામાં આવે તો એ શોભતો નથી, એ માટે સમક્રિતમાં ચિત્તને થોભાવવું, નિશ્ચય રાખવું. આ રીતે સમ્યક્ત્વને ધર્મરૂપી મહેલના પાયો તરીકે ચિતવવું.

જીવ છે, તે નિત્ય છે, પુણ્ય અને પાપનો કર્તા છે. પુણ્ય અને પાપના ફળનો ભોક્તા છે, મોક્ષ અવશ્ય છે અને તેના ઉપાયો પશુ છે. આ રીતે સમ્યક્ત્વના છ સ્થાનો જૈન શાસ્ત્રકારોએ બતાવ્યા છે. સમ્યક્ત્વરૂપી અમૃતનું પાન કરી સર્વ જીવો અજરામર સ્થાનને પામે એ જ અભ્યર્થના.



જુલાઈ-ઓગસ્ટ-૬૭]

[૭૭

卐 સંવત્સરીનો મર્મ 卐

લેખક : ડૉ. શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ

પર્યુષણ પર્વની આરાધનાના દિવસોમાં આત્માને ખોજવાની જરૂર છે. કોડી જેવો દેહ અને તેમાં રહેલા મદ, માન, મોહને ભલે ખોઈ નાખીએ પણ લાખેણા આત્માને શોધીએ. આમેય પર્યુષણ એ આત્માને શોધવાનું પર્વ છે ક્ષમા પતા એનો સર્વશ્રેષ્ઠ મૂળ મંત્ર છે. વેરના અંધકારમાં, દ્રેષના હાવાનળમાં વિહરતા હોયને માટે આજે આત્મીય પ્રેમને કાજે પ્રાયશ્ચિત્તનું પર્વ જગ્યું છે. દીપાવલીના પર્વે નક્ષા તોટાને

હિસાબ ફરવામાં આવે. સંવત્સરી પર્વનો અર્થ છે વાર્ષિક પર્વ આ દિવસે વર્ષભરના સારા નરસાં કાર્યોનું સરવૈયું કાઢીને ખોટા કાર્યોમાંથી મુક્તિ મેળવવાનો નિષ્ઠાપૂર્વક પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આપણા આગમ શાસ્ત્રોમાં ત્રણ વેપારીઓનું એક દષ્ટાન્ત આવે છે. ત્રણ વેપારીઓ સરખી મૂડી લઈને વેપાર કરવા નીકળ્યા હતા. દેશાવરમાં ઘૂમીને ઘણા દિવસે સહુ પાછા ફર્યા પહેલો વેપારી મૂળ મૂડીને બમણી કરીને પાછો આવ્યો, બીજો ભાવની મંદીમાં ફસાયો છતાં મૂળ મૂડી સાચવીને પાછો આવ્યો. ત્રીજો વેપારી તો નુકશાનીમાં ફૂંચી ગયો. કમાણીની વાત તો દૂર રહી પણ મૂળગી રકમ જ ખોઈને આવ્યો.

આ ત્રણ વેપારી જેવા સંસારના સર્વ હોયો

છે. પહેલા પ્રકારના હોયો મનુષ્યત્વરૂપી મૂળ મૂડીને જાળવે છે, ને ઉપરાંત પૂજ્યતાને પામે છે. મનુષ્યજીવનમાં સદાચાર, શીલને વ્રત પાળી મુક્ત બને છે.

બીજા પ્રકારના હોયો મુક્ત નથી બનતા, પણ મનુષ્યત્વ જાળવી રાખે છે, સાદા આચારો એ પાળે છે.

ત્રીજા પ્રકારના હોયો મનુષ્યત્વ પણ ખોઈ

નાખે છે, ને અનાચારીને દુરાચારી બની નરકના ભાગી બને છે.

દોષદર્શન અને આંતર ખોજનું આ પર્વ છે આજના દિવસે આપણે જાતને ખોજવાની છે, ભૂલ કોનાથી નથી થતી? માણસમાત્ર ભૂલને પાત્ર ગણાય છે. આવી ભૂલ કોઈવાર આપમેળે થાય છે, કોઈવાર કર્મબળે થાય છે, કોઈવાર ગેરસમજથી થાય છે. આપણે ઇચ્છીએ કે ન ઇચ્છીએ



તોય જીવનનાં વ્યવહારમાં કલેશ અને કંકાસ થય છે. આ બધી ભૂલો કર્મની પાટી ઉપર જરૂર અંકિત થશે, પણ એ વજ્રલેપ બને તે પહેલાં એ પાટીને કોરી કરવાનો પ્રયત્ન તે ક્ષમાપના છે.

ભગવાન મહાવીરે એમના પૂર્વભવમાં ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ તરીકે શૈલ્યાપાલકના કાનમાં ધગધગતું સીસું રેડયું હતું યુગો વીતી ગયા પછી ભગવાન

૭૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

મહાવીરની સાધનાનું ખારમું વર્ષ ચાલતું હતું ત્યારે પૂર્વજન્મનો શૈશ્યાપાલક ગોવાળ તરીકે આવે છે. ભગવાન મહાવીરના બન્ને કાનમાં શૂળ ખોસી દે છે. આ ઘટના બતાવે છે કે વેરનું ઝેર સમયસર ઉતારવામાં ન આવે તો કેવું દારૂણ પરિણામ આવે ?

સંવત્સરી પર્વની સાચી સિદ્ધિ સ્વ-દોષ દર્શનમાં છે. ડગલે ને પગલે વેશયેલા રાગદ્વેષના પંક પાર કરી જવામાં છે. ભૂલો પ્રત્યેની ભગૃતિમાં છે. જે માનવી સમયસર પોતાની ભૂલો અને ભોગો પ્રત્યે જાગૃત ન થાય તો તેની ઘણી ખરાબ દશા થાય છે એ અસત્યવાદી, વ્યસની આસક્ત અને હિંસક બની જાય છે.

આમ પયુષ્ણના આ દિવસો આંતરખોજના દિવસો છે. માનવી સતત બહાર બ્રમણ કરતો રહે છે. બહારની દુનિયા જોવી પણ સરળ હોય છે એને માટે નજર હોય તો ચાલે, દષ્ટિની જરૂર નથી આપણી ઇન્દ્રિયોનું પણ બાહ્યજગત બધી વિશેષ રહેતું હોય છે, પરંતુ પયુષ્ણના દિવસો આત્મનિરીક્ષણના દિવસો છે. વ્યવહારમાં અનેક છયોને દૂલવવાનું બને છે. એમની તરફ અન્યાય, અનાદર કે અપરાધ થઈ જાય છે. વેર વિરોધ કે વૈમનસ્ય જન્મે છે. આ બધાને વિચાર કરીને એ ભૂલભરેલા માગેથી પાછા વળવાની વાત છે, તેની ક્ષમા માંગવી, એમની સાથેનો વેર અને વિરોધ તણ દેવો, એટલું જ નહિ પણ એમની સાથે મૈત્રીભાવ કેળવવો એ ક્ષમાપનાનો હેતુ છે.

ક્ષમાપનાના મંત્રમાં ક્ષમા માગવી અને આપવી એમ બન્ને ભાવો સમાયેલા છે. કેઈની ક્ષમા માગતા પહેલાં માણસને અહંકારના શિખર ઉપરથી નીચે ઉતરવું પડે છે. જે માંગતા મોટાઈ કે નાનાઈ નડે નહિ એનું નામજ મિત્ઠામિ દુઃક્રુડમ



ક્ષમા

કેઈએ ભૂલ કરી....

કેઈનાથી ગદતી થઈ ગઈ....

અને સંબંધોમાં દરાર પડી ગઈ!

સંબંધોમાં કડવાશ ભળી ગઈ...

આમ દિવસો વીત્યા... મહિનાઓ પસાર

થઈ ગયા... કદાચ વરસો પણ...!.....!

છતાંયે આજે જો એ માણસ તમારી

સામે ઉભો છે... ક્ષમા માંગવા માટે !

પોતાની ભૂલ કબૂલવા માટે આંખો

છે...તો તમારી ફરજ છે કે બહુ

સહજતાથી સરળતાથી એને ક્ષમા

કરી દો. ઘણી વખતે માંગનાર માંગે

એ પહેલાં જો આપી દઈએ તો આનંદ

વધે છે.

ગણગણાટ હોઠોની જે પાંદડીઓમાં

રસળીને રહે છે... એકનું પણ જુદાપણું

ગીતને ગુંગાળી દેશે.

ક્ષમા માંગનાર જ નહીં....

આપનાર પણ મહાન છે.

જુલાઈ-એ ગપ્-૯૭]

[૭૬



જગતાં રે' જો ?

—: લેખક :—



પૂ. આચાર્ય ભ્રમવંતશ્રી વિજયમહિમાપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. ચા.

(ગતાંકથી આણુ)

આપણે ઘણીવાર બોલીએ છીએ કે શું કરીએ ? ભાવના ઘણી છે, પરંતુ પ્રમાદ નડે છે. જો પ્રમાદ નડતો હોય, પ્રમાદ હાનીકર્તા છે. એવો સચોટ ખ્યાલ આવ્યો હોય, પ્રમાદ વિવેક ભુલાવે છે એવું ભાન થયું હોય, તો જીવનને અપ્રમાદી બનાવવા મહેનત કરી છે ખરી ? જો મહેનત નથી કરી તો આવા મધુરા શબ્દથી આત્મ સંતોષ તો મનાતો નથી ને ? અથવા આવા મધુલાળ સમા વચનોના અંચળા નીચે આત્મ-વંચના તો નથી થતી ને ? આપણા સત્કાર્ય આડે પ્રમાદ અંતરાય કે અચરોધો નડતાં હોય તે આપણી નરવશતા જ છે. જે નરવશતા આપણા નિર્મળ તત્વને રોકે છે. આપણે પ્રમાદથી સત્કાર્ય કરી ન શકીએ તો પણ મનને સમજાવી દેવાય છે કે ભલા ! આ કામ આપણા ભાગ્યમાં નથી. આ રીતે પ્રમાદને હટાવી દેવાને બદલે મનને સમજાવી દેવા કે બહાના કાઢવામાં ઉપયોગ કરીએ છીએ. ઘર-દુકાન કે વ્યવહારમાં કદી કહ્યું કે મને પ્રમાદ નડે છે, આજે દુકાને નહિ જઈ આ કામ નહિ કરું એ વખતે તો ઝટપટ જવાય છે. જો તમારે ધર્મ આચરવો હોય તો એક પણ તત્વ એવું નથી કે તમારી આડે આવે. એટલું ખરું કે આ માટે જાગૃતિ-તાકાત અને તમના જોઈએ. લેકચર ખુદે હૈયું :

પ્રમાદ નુકશાન કર્તા છે. પ્રમાદ વિવેક ભુલાવી આત્માને અવળે રસ્તે દોરે છે આવું સમજવા છતાં પ્રમાદને દૂર કરવાનું લક્ષ્ય રહેતું ન હોય

અને રોજ રોજ આસક્તિભાવ વધતો હોય તો સાંભળવાનો અર્થ શો ?

આપણે વિચારી ગયા કે દાસીના વચનથી જાગી-રહારની ઉંઘ ઉડી ગઈ. આત્મ જાગૃતિ જાગી. પ્રમાદ ત્યાંગી વિવેકથી વર્તવા લાગ્યો. આમ એક દાસીના વચનથી જાગીરહાર જાગૃત થયો. તો જાગીરહાર સારો કે પછી ઉપદેશની અવગણના કરનાર તમો સારો ?

આવી વાતો સાંભળવા છતાં કેવળ આત્મ-સંતોષ જ અનુભવાય છે; પરંતુ એથી વળે શું ? મીઠાઈના નામો તો ગણી જઈએ, પણ ગળે ઉતાર્યા વિના ભુખ મટવાની ? એ કરતાં બટકું રોટલો પેટમાં જવાથી શાંતિ વળે છે તેમ આવી એકાદ વાત ગળે ઉતરી જાય અને વર્તનમાં વણાઈ જાય તો આત્મવિકાસ સંધાય. બાકી કેવળ સાંભળીએ જ રાજ થનારનું ઉંઘતો સમજવો કે જાગતો ? સાંભળીને જાગતો માનવ નહાઈ ફેંકી દે છે; અને સરું સ્વીકારી લે છે.

ધર્મની વાતો સાંભળીએ. ત્યાગની વાતો વિચારીએ પરંતુ જ્યાં સમય આવે કે ધર્મ અને ત્યાગને બાજુ પર મૂકી દઈએ અને મનને સમજાવી દઈએ કે ભલા ! આ તારું કામ નહિ. તો પછી આ બધું સાંભળીને કરવાનું શું ? બસ સાંભળીને ખુશી થવાનું અને ખાંખેરીને ઘર લેગા થવાનું એ જ કે બીજું કંઈ ખરું ?

એક સ્થળે ગીતાજીનું પ્રવચન ચાલતું હતું. લોકો શ્રવણથી ત્યાં ખૂબ લેગા થતા. એમાં રોક પિતા-પુત્ર પણ આવતા. એક વખત ગીતાજીમાં આવ્યું કે “આત્મવત્ સર્વં મૂતેષુ” સર્વ પ્રાણીને

પોતાના આત્માની સમાન જેવા. અન્ય કોઈને મારવું-પીટવું કે હુઝા દેવું નહિ.

આ વિશ્વમાં જે કોઈ પ્રાણી વિહરી રહ્યા છે, તે સર્વ આપણા આત્મા સમાન જ છે. જેવું આપણું આત્મસ્વરૂપ તેવું જ સ્વરૂપ સર્વ પ્રાણીનું છે. પછી ભલે કુંજર હોય કે કીડી. એમને વિપરીત નજરે જેવાથી અંતે આપણને નુકશાન થાય છે. આ આત્માઓમાંથી જ પરમાત્મા બને છે. આવી સમજાવની દૃષ્ટિ આવી જાય, તો આપણે પણ પ્રભુપદ પામવા સમર્થ બનીએ.

આવી સમજાવ-મૈત્રી આદિની વાતો સાંભળી બાપ-દીકરો દુકાને ગયા. એવામાં ગાય આવી, ગાયે બાળુમાં પડેલા શીંગના કોથળામાં મે'ડું નાખ્યું, ત્યાં બાપે ઉઠીને માયને બે-ચાર લાકડી લગાવી દીધી. દીકરે કહ્યું, બાપા! ગાયને મરાય? તે પણ આપણા જ આત્મા સમાન છે. એવું તો હમણાં જ સાંભળીને આવ્યા છીએ. તેનો અમલ કરવાને બદલે ગાયને મારો છો કેમ?

બાપે કહ્યું બેસ બેસ હવે ડાહ્યા. એવી વાતો સાંભળીને અમલ કરીએ તો વહેલા બુદ્ધે મરવનો સમય આવે, એમાં તને સમજ ન પડે. એમાં તારું કામ નહિ. ધર્મ સુરુ ધર્મમાં જોડે ખરાં; પણ જ્યાં અમલમાં મુકવાનો સમય આવે ત્યારે બાપ જણાવી દે, કે “બેટા? એ તારું

કામ નહિ. આવી વાતો તારે સમજવા જેવી નથી. એ તો અમારા જેવા ઘરડાનું કામ આપણે ધડી બે ધડી સાંભળીને કાન પવિત્ર કરી લેવા.

આવા રીઠા આત્માઓને હું સંભળાવું, કે બીજા સંભળાવે તો ય શી અસર થવાની? જાણે બુદ્ધ્યા ડુંગરના કાળમીઠ પાણી, અરે! પાણી પણ કાલાન્તરે પાણીથી ઘસાય છે. પણ પાકટ હૈયા ન પલળે કે ન પીગળે, જાણે હતા ત્યાં ને ત્યાં. મનમાં એમ પણ વિચારતા હશે કે સાધુ મહારાજ કહે તેમ કરીએ તો વહેલા બાવા બનીએ. કેમ ખરું ને? સંસારની લપ છૂટતી નથી ને ધર્મમાં ચિત્ત ચોટતું નથી, ત્યાં સુધી ઘોર નિદ્રામાં છે.

વોટરમુક પર પાણી ન ઝડે. ફાયરમુકને આગ ન લાગે. તેમ આવા લેકચરમુક હૈયાને ઉપદેશ ન લાગે. સાંભળવા છતાં ઉંઘ ઉડે નહિ, પ્રમાદ જાય નહિ. અંતરની મેલાશ દેખાય નહિ અને તેને ધેવાનો ઉપાય થાય નહિ. તો આ બધું સાંભળવાનો અર્થ શો? અરે! કદાચ અમલમાં મુકવાની વાત તો દૂર રહી! પણ જોલનાર ક્યાં ભૂલે છે, એવી ભૂલો શોધવા તો નથી આવતા ને? આવી વૃત્તિઓ જ્યાં “મન મેલાં તન ઉજળા” હોય ત્યાં જીવનમાં પ્રકાશ સમજવો કે અંધકાર? [ક્રમશઃ]

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના પેટ્રન મેમ્બર તથા આજીવન સભ્યશ્રીઓને જોગ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના પેટ્રન મેમ્બર તથા આજીવન સભ્યશ્રીઓને નમ્ર વિનંતી કે આપશ્રીને ગત જોડટોબર-૯૬ દરમિયાન અલગ પોસ્ટથી આપશ્રીને માહિતી ફોર્મ તથા પરિપત્ર રવાના કરવામાં આવેલ. જેમાંથી હજુ અમુક સભ્યશ્રીઓના માહિતી ફોર્મ ભર.ઈને સભાને પહોંચતા થયા નથી. તો હવે પંદર દિવસમાં આ ફોર્મ ભરાઈને નહિ આવે તો અમારે ના છૂટકે આપનું સભ્યપદ રદ કરવાની ફરજ પડશે. જેની ખાસ નોંધ લેવા નમ્ર વિનંતી છે.

પ્રમુખશ્રી

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર.

તા. ક. : ફક્ત પેટ્રન મેમ્બરશ્રીએ જ પોતાનો પાસપોર્ટ સાઈઝના બેક એન્ડ વ્હાઈટ ફોટો મોકલવાનો છે. આજીવન સભ્યશ્રીઓએ ફક્ત માહિતી ફોર્મ વિગતવાર ભરીને મોકલવાનું છે. આહક નંબર લખવો આવશ્યક છે.

શ્રી તાલધ્વજ (તળાળ) ગિરિરાજ યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર દ્વારા સંવત ૨૦૫૩ના જેઠ સુદ ૩ રવિવાર તા. ૮-૬-૬૭ના રોજ શ્રી તાલધ્વજ (તળાળ) ગિરિરાજનો યાત્રા પ્રવાસ શરૂઆતમાં આવ્યો હતો. જેમાં સભાના સભ્યશ્રી ભાઈઓ તથા બહેનો સારી એવી સંખ્યામાં જોડાયા હતા. તાલધ્વજ ગિરિરાજ સ્થિત સૂ મતિનાથ દાદાના દરબારમાં રાગ-રાગિણીપૂર્વક પૂજા લક્ષ્યાવવામાં આવી હતી. તળાળ યાત્રા પ્રવાસના ડોનરશ્રીઓની વ્યાજુ રકમમાંથી શ્રી તળાળ ધર્મશાળામાં ગુરુભક્તિ તથા સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

શ્રી તળાળ યાત્રા પ્રવાસના ડોનરશ્રીઓના શુભ નામ

- (૧) શેઠશ્રી ધનવંતરાય રતિલાલ શાહ (અંબિકા સ્ટીલવાળા) ભાવનગર
- (૨) શેઠશ્રી હઠીચંદ ઝવેરભાઈ શાહ હ. શ્રી ભૂપતરાય નાથાલાલ શાહ ભાવનગર
- (૩) શેઠશ્રી નાનચંદ તારાચંદ શાહ હ. શ્રી ભૂપતરાય નાથાલાલ શાહ મુ બઈ
- (૪) શ્રીમતી અંજવાળીબેન વચ્છરાજભાઈ શાહ હ. શ્રી ભૂપતરાય નાથાલાલ શાહ ભાવનગર
- (૫) શેઠશ્રી ચુનીલાલ રતીલાલ સલોત ભાવનગર
- (૬) શેઠશ્રી જયંતીલાલ રતિલાલ સલોત ભાવનગર
- (૭) શેઠશ્રી ભોગીલાલ વેલચંદ મહેતા હ. જસવંતરાય ભોગીલાલ મહેતા ભાવનગર

શોકાંજલિ

શ્રી ઇન્દુલાલ મગનલાલ શાહ-ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખૂબ જ ધાર્મિકવૃત્તિવાળા અને સભા પ્રત્યે લાગણી ધરાવતા હતા. તેમના અવસાનથી તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરવા પૂર્વક તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લિ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

શ્રી ધીરજીલાલ ગુલાબચંદ કાપડિયા-મુંબઈ મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા તેમના પિતાશ્રી ગુલાબચંદ અણ્ડેજી કાપડિયા માફક તેઓશ્રી પણ આ સભા પ્રત્યે અનહદ લાગણી અને મમતા ધરાવતા હતા. પ્રસંગોપાત સભાના કાર્યોમાં રસ લઈ ભાગદર્શન પણ આપતા હતા. ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીઠાનસાર સ્વભાવના કારણે તેઓ સૌના પ્રિયપાત્ર હતા. તેમના દુઃખદ અવસાનથી તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પરમ શાંતિ અર્પે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લિ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

Shree Atmanand Prakash

Regd No. GBV 31



સદાચરણ....

દરિદ્રસ્ય પરા લક્ષ્મીઃ શ્રીમતો વલમદ્ભુતમ્ ।
રક્ષિતવ્યઃ સદૈવાસૌ સ્વસર્વસ્વવ્યયાદપિ ॥

卐

સદાચરણ હરિદ્રની મહાન લક્ષ્મી છે અને
શ્રીમંતનું અદ્ભુત બળ છે. પોતાના સર્વસ્વના
ભોગે પણ એને મહા સુરક્ષિત રાખવું જોઈએ.

卐

It (good conduct) is the best
wealth to the poor and wonder-
ful power to the rich, It ought
to be always preserved by a
person even at the sacrifice of
all his belongings.

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા,
ખારગેઈડ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તાંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા, ભાવનગર.
મુદ્રક : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.